

РЕШЕНИЕ

№ 7135

гр. София, 18.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **6252** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 68/30.04.2013г. по НАХД № 16102/2012г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2305809/05.07.2012г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област. С последното на касатора, на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.61, ал.1 във вр. с чл.1, ал.2 КТ за това, че е допуснало в качеството на работодател, на 29.05.2012г. в пицария „Ч.“, находяща се в [населено място], кв.Д., [улица], Л. Р. Д. да полага труд без сключен писмен трудов договор преди постъпването ѝ на работа.

С касационната жалба решението се оспорва като необосновано и незаконосъобразно, като се претендира отмяната му. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв.П., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, редовно и своевременно призована, не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено, че на 29.05.2012г., при извършена проверка от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област-С., с предмет - спазване изискванията на трудовото законодателство и осигуряване на ЗБУТ в обект – пицария „Ч.“, находяща се в [населено място], кв.Д., [улица], стопанисван от касатора, около 11,20 часа проверяващите заварили Л. Р. Д. да полага труд, като мияч. В собственооръчно попълнената от нея декларация, тя посочила, че работи там от 01.05.2012г., като конкретизирала това обстоятелство с маркиране на работното място, работното време, трудовото възнаграждение и почивните дни. В тази връзка при проверката на място, било съставено постановление за обявяване съществуване на установеното трудово правоотношение. Постановлението било съставено в присъствие на лицето Д. и двамата управители на дружеството.

На 31.05.2012г., за констатираното нарушение на дружеството бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) в присъствие на управителя Б. С. С., въз основа на който на 05.07.2012г. било издадено обжалваното НП. При така установената фактическа обстановка, съдът обосновал извод за допустимост и неоснователност на жалбата и постановил обжалваното решение. Приел, че при ангажиране административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са причина за отмяна на атакуваното НП на формално основание, не са налице допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл.36-46 от ЗАНН и е постигната пълна индивидуализация на нарушението и на нарушителя, без да се ограничава правото му на защита.

Така постановеното решение е законосъобразно.

Доводите на въззивната инстанция за правилно приложение на материалния закон, се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

При правилно установени релевантни факти правилен е изводът на съда, че дружеството-жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл.61, ал.1 КТ, като не е сключило трудов договор с Л. Р. Д. преди постъпването ѝ на работа като "мияч" в пицария „Ч.“, стопанисвана от касатора. Нарушението се заключава в неизпълнение на нормативно определено задължение за дружеството - работодател. Административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана правилно по чл.416, ал.5 КТ, във връзка с чл.414, ал.3 КТ.

Съгласно разпоредбата на чл.61, ал.1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. В настоящия случай при извършената проверка Л. Р. Д. била заварена да полага труд. Същата собственооръчно попълнила и подписала декларация, в която посочила, че работи там от 01.05.2012г., на длъжност „мияч“ с работно време от 10 до 12 часа за месечно трудово възнаграждение в размер на 430 лева и почивни дни - 2 дни по график. Следователно към момента на извършената проверка за Д. са били налице всички елементи на трудовото правоотношение, предвид което е неоснователно

възражението в касационната жалба за наличие на сключен между касатора и Д. граждански договор, по силата на който тя се явявала в проверявания обект при повикване и за по два часа, без да е определено работно време. Наред с това Д. декларира, че към момента на проверката е нямала сключен както трудов договор, така и граждански договор.

От съществено значение за преценката дали дейността е изпълнявана по трудово правоотношение или по граждански договор е обстоятелството, че възложената работа не е била определена по обем и като краен резултат, нито е била налице самостоятелност при изпълнението, напротив в попълнената от Д. декларация тя посочила, че работи там от 01.05.2012г., като конкретизирала това обстоятелство с маркиране на работното място, работното време, трудовото възнаграждение и почивните дни. Показателно относно характера на правоотношението е също така обстоятелството, че дейността, която е изпълнявало лицето се изразява в осъществяване на еднородни повтарящи се действия, лицето е осъществявало определени трудови функции, което по своето естество представлява престиране на работна сила.

Предвид изложеното, обжалваното законосъобразно решение, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 68/30.04.2013г. по НАХД № 16102/2012г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.